

В. І. Тимофієнко, В. В. Ковалинський

Кітнер Ієронім Севастьянович

КІТНЕР Ієронім Севастьянович (Китнер Иероним Севастьянович; 05. 06. 1839, С.-Петербург – 1929, м. Ляйпциг, Німеччина) – російський архітектор, громадський діяч. Акад. архітектури (1867). Почес. чл. С.-Петербур. АМ (1911). Закін. С.-Петербур. буд. училище (1859). На поч. 1860-х рр. працював у арх. Імператор. двору А. Штакеншнейдера на спорудженні Микол. палацу в С.-Петербурзі. 1863–67 удосконалював архіт. майстерність за кордоном, зокрема в Німеччині, Італії та Франції. Відтоді працював у арх. О. Рєзанова. 1909–17 очолював С.-Петербур. товариство архітекторів. Викладав у інститутах цивіл. інж. (1868–98; до 1882 – буд. училище) та інж. шляхів сполучення у С.-Петербурзі. 1918 виїхав до Німеччини. Переміг 1898 на конкурсі проектів на комплекс Київ. політех. інституту, який був реалізований 1899–1900 під керівництвом [О. Кобелєва](#). У Києві за проектом К. також збудований Олексіїв. притулок для дітей військових на вул. Велика Дорогожицька (нині Мельникова), № 75 (1901–02). За його проектами катеринослав. арх. Ф. Гаген збудував каплицю на ст. Лозова (нині місто Харків. обл.) на пам'ять про катастрофу потягу, яким подорожував рос. імператор Олександр II (1890), та виконав фасад будинку Павлова в Катеринославі (нині Дніпропетровськ). Серед реаліз. проектів у С.-Петербурзі – Інститут цивіл. інж. на 2-й Червоноармій. вул. (нині у перебудованому вигляді входить у комплекс інж.-буд. університету; 1881–83), перебудова будинку Товариства сприянню мистецтв на вул. Велика Морська, № 38 (нині СХ; 1890–93), прибутк. будинки на площі І. Рєпіна, № 10 (1873–74), на вул. Горохова, № 46 (перебудова, 1871–72; обидва – співавтор В. Шретер), житл. будинок і ф-ка шовк. виробів Ніссена на набережній Фонтанки, № 183 – вул. Лабутіна, № 34 – провулок Калинкін, № 1 (1872–73, співавтор В. Шретер), Микол. гуртожиток студентів на Моск. проспекті, № 11 (1893–95), будинок службовців (1896) та лаб. корпус (у дворі; 1909–11) на вул. Садова, № 50 Інституту інж. шляхів сполучення, художньо-ремісн. майстерні Товариства сприянню мистецтв у провулку Гривцова, № 6 (перебудова, 1896), влас. прибутк. будинок на набережній Фонтанки, № 165 – Прядил. провулок, № 7 (перебудова, 1903–04), будівля Мирowego з'їзду (нині Палац дит. творчості «Біля Вознесен. мосту», вул. Гражданська, № 26; 1884–86). Автор низки статей з питань розвитку архітектури, зокрема «Зимняя выделка кирпича сырца» («Зодчий», 1875, № 2), «Кирпичная архитектура» (там само, 1882, № 8), «По вопросу о борьбе с домовым грибом» («Тр. 2-го съезда русских зодчих», Москва, 1895).

Рекомендована література

1. Китнер Ю. И. Архитектор И. С. Китнер // Архит. наследство. 1976. Вып. 25;
2. Тимофієнко В. Зодчі України кінця 18 – початку 20 століть. К., 1999;
3. Китнер Ю. И., Николаева Т. И. Иероним Китнер. С.-Петербург, 2000;
4. Николаева Т. И. Виктор Шретер. Иероним Китнер. С.-Петербург, 2007.

Бібліографічний опис:

Кітнер Ієронім Севастянович / В. І. Тимофієнко, В. В. Ковалинський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-7114>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).